

I, de sobte, el paradís

Títol: I, de sobte, el paradís

Autora: Núria Perpinyà

I.S.B.N.: 9788417188528

Editorial: Comanegra

L'obra de Núria Perpinyà es distingeix per un llenguatge concís, depurat i sintètic, tornejat pel nífid traç de la ironia. El sòlid bagatge literari de l'escriptora lleidatana –porta vint anys publicant– sosté una obra eclèctica. Perpinyà ha conreat la novel·la, el teatre, el conte i l'assaig.

Textant compulsivament, a *I, de sobte, el paradís* (Editorial Comanegra), publicada en versió teatral amb el títol *El vici* (Arola Editors), l'autora ens parla d'un paradís sobtat per bé que els paradisos solen ser somiats, desitjats i, finalment, perduts.

La predilecció per revelar les ambigüitats, les contradiccions, les obsessions i les compulsions humanes doten la seva obra

d'una concertació rigorosa entre literatura i humanisme. Fonamentades en els seus ressorts literaris i en la màgia de la seva imaginació l'obra de la Núria Perpinyà és apreciada en el món intel·lectual i literari català.

Les addiccions humanes són, possiblement, un dels problemes més apressants de la nostra societat i l'autora ha reflectit la seva preocupació en un terreny que ens ha sobtat per la seva velocitat irrupció i el seu ràpid assentament social, que costa de delimitar: Internet i les seves xarxes socials. La cultura de l'addicció és un problema social, gens individual, que emmalalteix al conjunt i del qual, ara per ara, i anant molt lluny, només n'hem detectat la presència.

L'autora ens posa un mirall al davant i, amb la seva refinada ironia, ens presenta com es viu l'addició descarnada a la Clínica Lúbol.

Com ja vàrem llegir a *Mistana* (Editorial Proa, 2005) o a *Els Cal·lígrafs* (Empúries, 2011), els personatges, que destil·len marginació, viuen als llindars de futurs incerts, però que, per damunt de tot, es rebel·len contra el poder, el sistema, contra les estructures rígides. L'Elexa, la doctora Neuska, en Fusquero i un munt de personatges nus de dignitat i mancats d'aplom, criden des de la foscor, des de l'addicció i els mals hàbits, per reclamar més humanitat.

Una altra mostra, sense anar més lluny, d'aquesta atracció intel·lectual pels models de

comportament d'éssers erràtics de la nostra societat actual es troba en el seu gran sentit de l'humor, en el domini de la tècnica literària, en les nombroses onomatopeies, la música, la cultura i la seva voluntat de posar de manifest l'ànima humana que se sent perduda en el paradís.

Text: Carme Miró